

Ocena konkurencyjności rynków telekomunikacyjnych dla potrzeb regulacyjnych

Mgr Ewa Kwiatkowska

Opiekun naukowy:
prof. UW dr hab. Stanisław Piątek

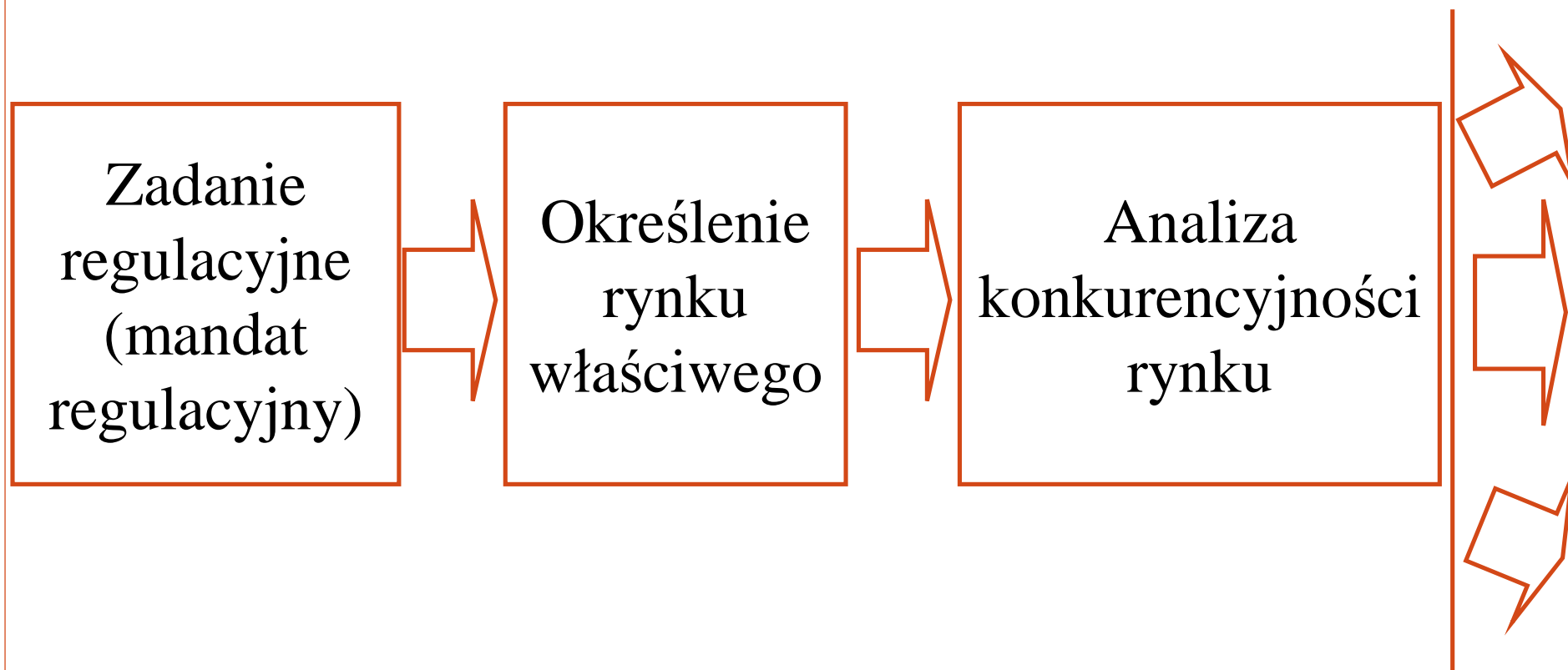
Wprowadzenie

- Specyfika sektora telekomunikacyjnego
ewoluującego od form gospodarki państwowej i stanu monopolu w kierunku gospodarki rynkowej opartej na własności prywatnej
- Operator zasiedziały
- Potrzeby regulacyjne
- Mandat regulacyjny
 - Regulatorzy ds. ochrony konkurencji – KE, Prezes UOKiK
 - Krajowy regulator sektorowy – Prezes UKE
- Regulacja
 - Wyprzedzająca – sektorowa i kontrola koncentracji
 - Następca – praktyki ograniczające konkurencję (porozumienia ograniczające konkurencję i nadużywanie pozycji dominującej)
- Wspólny etap postępowań – ocena konkurencyjności rynku

Cel rozprawy

- Ustalenie i optymalizacja metod dokonywania ocen konkurencyjności rynków telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem charakterystyki ekonomicznej i technicznej działalności gospodarczej prowadzonej na tych rynkach oraz specyfiki poszczególnych zadań regulacyjnych.
- Ustalenie jakie kryteria i metody ich stosowania wykorzystywane są przy ocenie konkurencyjności rynków telekomunikacyjnych dla potrzeb poszczególnych zadań regulacyjnych
- Ustalenie w jaki sposób specyfika ekonomiczna, techniczna i instytucjonalna rynków telekomunikacyjnych wpływa na sposób dokonywania ocen konkurencyjności tych rynków
- Powiązanie ekonomicznych metod oceny konkurencyjności rynków z charakterystyką poszczególnych zadań regulacyjnych
- Zidentyfikowanie obszaru uniwersalnych i swoistych kryteriów oceny konkurencyjności stosowanych w poszczególnych postępowaniach
- Próba stworzenia uniwersalnego zestawu kryteriów umożliwiającego regulatorom spójną ocenę konkurencyjności rynków telekomunikacyjnych

Etapy funkcjonowania regulacji



Teza główna

Rynki telekomunikacyjne ze względu na swoją charakterystykę ekonomiczną, techniczną i strukturę instytucjonalną podlegają regulacji wyprzedzającej i następczej, która w każdym przypadku obejmuje etap oceny konkurencyjności rynku. Kryteria oceny konkurencyjności rynków stosowane w praktyce regulacyjnej koncentrują się wokół:

- (a) struktury rynków odzwierciedlonej w udziałach rynkowych przedsiębiorców
- (b) charakterystyki samego rynku związanej głównie z warunkami wejścia i wyjścia z rynku
- (c) funkcjonalnych przewag przedsiębiorcy w stosunku do pozostałych uczestników rynku wyrażających się w sferze kluczowych zasobów, poziomie techniki, siły finansowej i zdolności operacyjnych.

Kryteria oceny konkurencyjności rynków prowadzonej za pomocą narzędzi ekonomicznych są zróżnicowane ze względu na rodzaj mandatu regulacyjnego i sposób określenia rynku właściwego w każdym z jego wymiarów.

Tezy cząstkowe

1. Rodzaj wykorzystywanych kryteriów oceny konkurencyjności rynku jest zdeterminowany głównie mandatem regulacyjnym. Metoda stosowania wymaganych kryteriów jest kwestią praktyki regulacyjnej. Sposób określenia zadań regulacyjnych organu antymonopolowego zapewnia mu większy zakres uznania w ocenie konkurencyjności rynku niż w przypadku mandatu regulatora sektorowego.
2. W sektorze telekomunikacyjnym praktyka określania rynków pod względem asortymentowym (zjawisko konwergencji, jednokierunkowej substytucyjności, rynki zakańczania połączeń w danej sieci, nowe generacje infrastruktury i usług) oraz geograficznym (dawne obszary koncesyjne, obszary sieciowe, centralowe, zurbanizowane) wywiera szczególny wpływ na dobór kryteriów i metod ich stosowania przy ocenie konkurencyjności.
3. Organy regulacyjne, zgodnie z zasadą oportunistyki mają skłonność do minimalizowania zakresu analizy konkurencyjności rynku do zasadniczego kryterium ilościowego (wielkość udziałów rynkowych). Poszerzenie zakresu wykorzystywanych kryteriów oceny konkurencyjności, choć podnosi koszty działań regulacyjnych, sprzyja spójności i efektywności prokonkurencyjnego oddziaływania regulacji na rynki telekomunikacyjne.
4. Wzrost konkurencyjności rynków telekomunikacyjnych wskazuje na celowość ograniczenia zakresu regulacji sektorowej na rzecz horyzontalnej ochrony antymonopolowej.

Przedmiot i metody badawcze

- Przedmiot badań – interwencje władzy publicznej na rynkach telekomunikacyjnych

Analiza decyzji i postanowień organów regulacyjnych wydanych w stosunku do przedsiębiorców prowadzących działalność na rynkach telekomunikacyjnych (w części dotyczącej określenia rynku właściwego i oceny jego konkurencyjności)

- Dokumenty ukazujące zakres i warunki gromadzenia danych o sytuacji konkurencyjnej na rynkach telekomunikacyjnych
- Analiza literatury z zakresu ekonomii, prawa i zarządzania

- Metody wyznaczania rynków właściwych
- Analiza kryteriów ilościowych i jakościowych oceny konkurencyjności

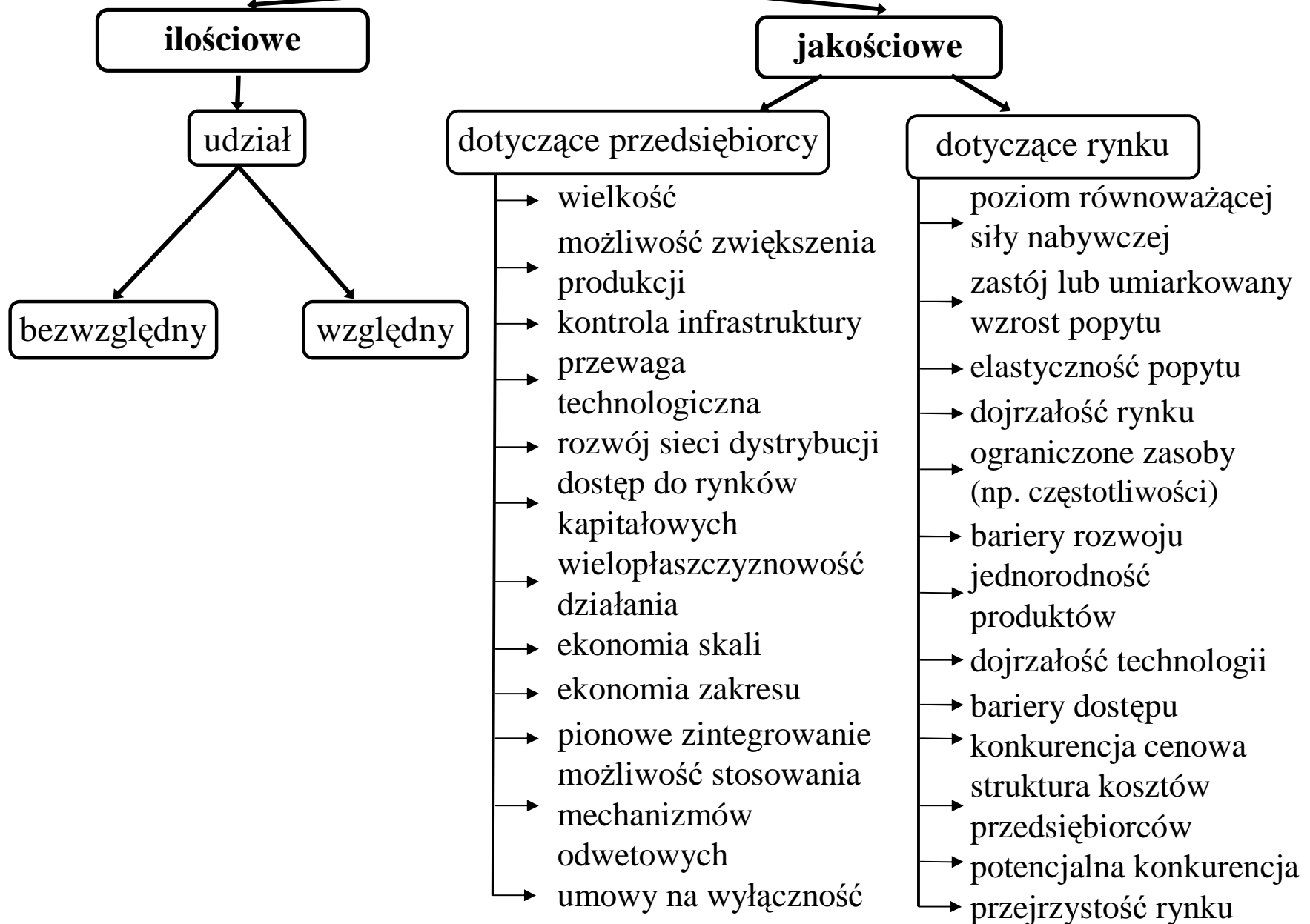
Struktura rozstrzygnięć regulacyjnych podlegających analizie

Regulacja	Organ	Krajowy	Unii Europejskiej	Σ
Horyzontalna		UOKiK	KE	
Kontrola koncentracji		55	81	136
Praktyki ograniczające konkurencję w tym:		79	11	90
<i>Nadużywanie pozycji dominującej</i>		64	5	69
<i>Porozumienia ograniczające konkurencję</i>		15	6	21
Sektorowa		UKE		
		26		26
Σ		160	92	252

Struktura rozprawy

- Wprowadzenie – pojęcia, cel, tezy, metoda badawcza
- Mandat regulacyjny
- Definiowanie rynku właściwego
- Przedstawienie instrumentów stosowanych przez regulatora przy ocenie konkurencyjności rynków telekomunikacyjnych, systematyka kryteriów oceny konkurencyjności
- Ilościowe metody oceny konkurencyjności rynków
- Jakościowe metody oceny konkurencyjności rynków
- Podsumowanie

Przesłanki oceny konkurencyjności rynków



Dziękuję za uwagę.

Ewa Kwiatkowska
ewcia@alk.edu.pl